

מכתבים

(המשך מעמוד 8)

מחשבה כיתתית צרה תהיה העיקרון ל"דימוקראטיה" פצועה. צר שאיש מדע יכול לראות ככה דברים. זה הורס את הדימוקראטיה וכל רגש אנושי. כנראה לא רק למשה דיין אין רגש זה. כל מי שהולך איתו דומה לו. **מרים ומאיר מזור, חדרה**

היהודי

המבוער

הציור המצורף, מראה על הינוך יהודי (ציוניסטי) למופת. הציור הופיע לאחריה בעיתון הילדים היהודי הנפוץ ביותר ב"ארצות-הברית, World Over, בקומיקס של גבירת ישראל המראה איך נעל ישראליית כובשת את יריחו במלחמת-ששת-הימים ועושה "באם" "קריש" נהדר ו"חינוכי":

יוסי סדן, ירושלים

חיו הפרטיים

של שריהביטחון

בזמנו, כאשר העלחם את עניין הנשים בחיי שריהביטחון משה דיין, טענו רבים שחיי הפרטיים של שר אינם מענייניו של הציבור.

אולי לאחר מלחמת יום-הכיפורים יבין הציבור את כוונת דבריכם אז.

זה מה שקורה כשנושא מישרה ציבורי רית עוסק בעניינים אחרים, כגון ענייני נשים וחסריות ארכיאולוגיות: הוא כמעט והפך גם אותנו לחפירה ארכיאולוגית, לחופרים הבאים אחריו.

מרים אלון, כפר-יונה ב'

ריגשותיהם של

המישפחות השכולות

בתגובה למכתבה של רימונה (העולם הזה 1902):

בוודאי שיש לי- התחשב בריגשות הורים ומישפחות שכולות (אני בן ל- מישפחה שידעה שכול).

פרדרר

אולם יש לבקש אף מהורים שכולים ומישפחות שכולות, לבל יחשבו שמגיע להפוך את המדינה על פיה למענם.

כך, עלי-כל-פנים, הם מתנהגים בכל

מקום בו אתה פוגש אותם. המדינה נועדה לכלונג, לא רק להורים שכולים.

שאיר פרדרר, קריית-שמואל, חיפה

לא עשרות-אלפים

רק אלפים

בהעולם הזה (1902), הדפסתם צילום של חילופי גברי בראשות עיריית תל-אביב-יפו, ומתחת צילום ציינתם, כי המסיבה לכבוד ראש עת"א-יפו מר שלמה להט עלתה, "עשרות אלפי לירות".

הנני מתכבד איפוא, לצרף אל מכתבי זה העתק מצולם מן החשבון, נתווכחו לדעת כי מסיבת קבלת הפנים עבור 350 איש עלתה — 6.125 ל"י.

יוסף גיהן,

דובר עיריית תל-אביב-יפו

BROADWAY 100

INTERNATIONAL QUALITY

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם. סוכר קינג סייז, תערובת אמריקאית, תוצרת דובק.